

Tư tưởng Hồ Chí Minh về thi đua yêu nước thật sự kiến tạo quốc gia phát triển ở Việt Nam

● NGUYỄN HỮU ĐÔNG*

Tóm tắt: Sinh thời, Chủ tịch Hồ Chí Minh đặc biệt quan tâm đến vai trò của “sự thật”, tức “thật sự” trong quá trình hoạt động cách mạng, lãnh đạo toàn dân giành độc lập dân tộc, thực hiện “kiến quốc” hay kiến tạo quốc gia phát triển ở Việt Nam. Sự thật được coi là nền tảng của mục đích và phương thức, nguyên lý thực hiện hoạt động cách mạng của Hồ Chí Minh. Tư tưởng Hồ Chí Minh về thi đua yêu nước thật sự được nhìn nhận là cách thức yêu nước thiết thực nhất và có ý nghĩa, giá trị to lớn trong xây dựng, phát triển đất nước bền vững giai đoạn hiện nay, đáp ứng yêu cầu thực hiện các mục tiêu “dân giàu, nước mạnh, dân chủ, công bằng, văn minh” ở Việt Nam.

1. Tư tưởng Hồ Chí Minh về thi đua yêu nước thật sự được nhìn nhận là cách thức yêu nước thiết thực trong thời kỳ vừa kháng chiến bảo vệ nền độc lập, vừa “kiến quốc”⁽¹⁾, tức kiến thiết quốc gia, xây dựng xã hội mới, tiến bộ ở Việt Nam. Trong thư gửi Bộ trưởng Ngoại giao Hoa Kỳ yêu cầu công nhận nền độc lập, tôn trọng nguyện vọng của nhân dân Việt Nam trong xây dựng xã hội mới, tiến bộ, năm 1945, Người đã viết: “Nhân dân Việt Nam chỉ đòi hỏi nền độc lập hoàn toàn và vì sự tôn trọng sự thực và công lý”⁽²⁾. Công tác thi đua và kiến quốc tức kiến tạo quốc gia phát triển, hay xây dựng chủ nghĩa xã hội đều là các công việc lâu dài, có nhiều khó khăn, phức tạp, tương tự như con đường đi “muôn dặm”⁽³⁾. Hồ Chí Minh từng xác định rằng, xây dựng chủ nghĩa xã hội, phát triển đất nước là công việc “rất to lớn, nặng nề và phức tạp, mà cũng rất vẻ vang. Đây là một cuộc chiến đấu chống lại những gì đã cũ kỹ, hư hỏng, để tạo ra những cái mới mẻ, tốt tươi”⁽⁴⁾. Xây dựng chủ nghĩa xã hội, phát triển đất nước là gắn liền với công tác tư tưởng, dân vận, trong đó phát động phong trào thi đua yêu nước có vai trò cực kỳ quan trọng. Hồ Chí Minh đã nêu rõ rằng, “giáo dục tư tưởng và lãnh đạo tư tưởng là việc quan trọng nhất của Đảng, phải chống

cái lỗi xem nhẹ tư tưởng”⁽⁵⁾. Công tác tư tưởng, dân vận luôn đi cùng với công tác thi đua yêu nước. Đây được coi là một nghệ thuật hay “khéo lãnh đạo”⁽⁶⁾ của mỗi cán bộ, đảng viên trong xây dựng và phát triển đất nước. Theo Hồ Chí Minh, công tác tư tưởng hay dân vận đều phải khéo, bởi: “Dân vận khéo thì việc gì cũng thành công”⁽⁷⁾. Theo đó, công tác thi đua cũng phải khéo, tức thi đua phải chân thành hay chân thật, thật thà - “thật sự”⁽⁸⁾ mới có thể tạo nền tảng cho con người tiến bộ, đất nước phát triển bền vững.

Thật sự là hiện tượng (khái niệm) được Hồ Chí Minh sử dụng nhiều trong các bài viết, nói chuyện, tác phẩm của mình. Đây là khái niệm chưa được các nhà khoa học xã hội trên thế giới cũng như ở Việt Nam nghiên cứu thấu đáo, làm sáng tỏ về bản chất. Khái niệm thật sự được nhìn nhận một cách tương đồng với khái niệm “sự thật”⁽⁹⁾ hay “sự thực”⁽¹⁰⁾, tức thực sự (thực chất). Theo Hồ Chí Minh, các hiện tượng này đều biểu hiện thực chất “thật” của sự vật, hiện tượng trong thế giới tự nhiên và xã hội. Trong mối quan hệ giữa các hiện tượng sự thật và thật sự, thì hiện tượng sự thật được coi là *bản chất*, hiện tượng

* PGS, TS, Học viện Chính trị quốc gia Hồ Chí Minh

thật sự được coi là *tinh chất*, còn hiện tượng *thật* được coi là *thực chất*. Tức là, mọi sự vật, hiện tượng đều “bao hàm mặt đối lập”⁽¹¹⁾ như C.Mác đã chỉ ra, đồng thời tồn tại hiện tượng *thật* ở giữa (trung tâm) các mặt đối lập đó. Chẳng hạn, giữa sản xuất (thực hành) và tiết kiệm (thực tế) là tồn tại hiện tượng “thực” hay có thể được nhìn nhận là hiện tượng cân đối, cân bằng, tức hiện tượng “đi đôi” (song song) với nhau giữa sản xuất và tiết kiệm. Hồ Chí Minh từng viết về mối quan hệ thật sự giữa tăng gia sản xuất và tiết kiệm trong xây dựng chủ nghĩa xã hội như sau: “Muốn xây dựng chủ nghĩa xã hội phải ra sức tăng gia sản xuất, thực hành tiết kiệm... tăng gia sản xuất phải đi đôi với tiết kiệm”⁽¹²⁾; “Tăng gia sản xuất và thực hành tiết kiệm là con đường đi đến xây dựng thắng lợi chủ nghĩa xã hội, xây dựng hạnh phúc cho nhân dân. Tăng gia là tay phải của hạnh phúc, tiết kiệm là tay trái của hạnh phúc”⁽¹³⁾. Sự thật được Hồ Chí Minh nhìn nhận tương tự như chân lý, tức quy luật phát triển khách quan của xã hội loài người. Theo Người, chân lý chính là “cái gì có lợi cho Tổ quốc, cho nhân dân”, và “phục vụ Tổ quốc, phục vụ nhân dân - tức là phục tùng chân lý”⁽¹⁴⁾. Sự thật tồn tại trong mọi lĩnh vực của đời sống xã hội. Chẳng hạn, trong cách mạng giành độc lập dân tộc, xây dựng chủ nghĩa xã hội đều cần phải tôn trọng sự thật, tư tưởng phải thống nhất theo quy luật khách quan. Người từng nói rằng, “tư tưởng nhất định phải hợp với quy luật khách quan”⁽¹⁵⁾.

Thi đua là khái niệm được Hồ Chí Minh sử dụng nhiều trong lãnh đạo vào thời kỳ kháng chiến và kiến quốc. Giữa thi đua và lãnh đạo có mối quan hệ chặt chẽ với nhau. Thi đua là hiện tượng gắn với hoạt động sáng tạo, nâng cao năng lực làm việc của con người. Đây được coi là phương pháp trong công tác tư tưởng, dân vận, tức thực hành (hành động) của lãnh đạo. Lãnh đạo là hoạt động bao hàm việc xác định các mục tiêu, đề ra phương pháp và nguyên tắc thực hiện. Thi đua trong lãnh đạo mà biết xác định mục tiêu đúng đắn, có phương pháp, nguyên tắc thực hiện dân chủ, sáng tạo, thiết thực, bảo đảm cân đối, cân bằng, công bằng, bình đẳng xã hội, thì thi đua mới đạt được hiệu quả, tức con người và đất nước phát triển tiến bộ. Hồ Chí Minh từng nói, “Thi đua phải có sự lãnh đạo đúng. Trước khi thi đua phải chuẩn bị đầy đủ (giải thích cổ động, xem xét kế hoạch mỗi nhóm,

mỗi người), trong lúc thi đua phải thiết thực đôn đốc, giúp đỡ, sửa đổi. Sau đợt thi đua, phải thiết thực kiểm tra, tổng kết phổ biến kinh nghiệm, khen thưởng những người kiêu mẫu, nâng đỡ những người kém cỏi”⁽¹⁶⁾. Người đã từng phê bình cán bộ trong lãnh đạo công tác thi đua như sau: “Tổ chức và lãnh đạo còn kém, không phát triển được hết sáng kiến và năng lực của quần chúng. Cơ quan lãnh đạo các cấp, các ngành, các đoàn thể, các địa phương thiếu sự phối hợp với nhau, thiếu sự tổng kết kinh nghiệm và trao đổi kinh nghiệm”⁽¹⁷⁾. Thi đua là hoạt động gắn với công tác tư tưởng, dân vận nên nó gắn liền với hành động “yêu nước”; tức thi đua chính là “một cách yêu nước thiết thực và tích cực”. Hồ Chí Minh đã khẳng định rõ: “Thi đua lấy tinh thần yêu nước làm gốc”⁽¹⁸⁾.

Yêu nước là khái niệm được Hồ Chí Minh sử dụng nhiều khi thực hiện nhiệm vụ lãnh đạo công tác thi đua, nhằm đạt được thắng lợi trong kháng chiến kiến quốc. Yêu nước là nói đến hiện tượng “yêu Tổ quốc, yêu đồng bào” của mỗi người dân trong cộng đồng các dân tộc Việt Nam; là nói đến yêu chuộng hòa bình, sự tiến bộ của con người, quốc gia, dân tộc. Do vậy, yêu nước phải “yêu chủ nghĩa xã hội”, tức là phải ra sức tăng gia, sản xuất nhằm xây dựng xã hội mới tốt đẹp, tiến bộ, để người nào cũng có cơm ăn áo mặc, được hưởng cuộc sống hạnh phúc, ấm no. Theo Hồ Chí Minh, đối với đội ngũ cán bộ, yêu nước tức là “việc gì có lợi cho nhân dân, dù khó khăn mấy cũng phải làm cho kỳ được. Điều gì có hại cho dân, dù khó khăn mấy cũng phải trừ cho kỳ hết”⁽¹⁹⁾. Trong mối quan hệ giữa thi đua và yêu nước, yêu nước được coi là mục tiêu, thi đua là phương pháp thực hiện, còn thi đua yêu nước là nguyên tắc thực hiện. Tức là, có lòng yêu nước mà không có phương pháp thi đua dân chủ, sáng tạo, không có nguyên tắc thực hiện bảo đảm công bằng, hiệu quả thì lòng yêu nước đó cũng không thể biến thành hiện thực trong thực tế. Thi đua là để nhân rộng cái hay, tiến bộ của lòng yêu nước. Yêu nước mà không thi đua thì không thể đánh thắng giặc ngoại xâm, nội xâm, giặc ở trong lòng mỗi con người, thực hiện thắng lợi các mục tiêu, nhiệm vụ đặt ra của cách mạng.

Thi đua yêu nước gắn với việc khen thưởng thành tích đạt được bằng các hình thức, như tặng bằng khen, giấy khen, huân, huy chương, các danh hiệu, như anh

hùng, chiến sĩ thi đua, hay “người tốt việc tốt”⁽²⁰⁾. Trong mối quan hệ giữa thi đua yêu nước và khen thưởng, thì khen thưởng được coi là sự động viên về tinh thần (mục tiêu), thi đua được coi là sự động viên về nghị lực (phương pháp), còn thi đua khen thưởng được coi là sự động viên về nghị lực tinh thần (nguyên tắc). Tức là muốn có hiệu quả trong thi đua cần phải xác định đúng các mục tiêu, thành tích đạt được và có hình thức khen thưởng thích hợp; đồng thời phải chỉ ra được các hạn chế và có hình thức phê bình chân thật nhằm để khắc phục. Khen thưởng, phê bình không đúng đều có thể làm thui chột thi đua. Theo Hồ Chí Minh, cần lấy “tấm gương sáng” trong lao động, sản xuất để làm gương điển hình của phong trào thi đua. Người đã nói rằng: “một tấm gương sáng có giá trị hơn một trăm bài diễn văn tuyên truyền”⁽²¹⁾. Người từng phê phán tình trạng báo cáo thành tích không trung thực trong phong trào thi đua như sau: “Báo cáo giả dối. Thành công ít thì suýt ra nhiều. Còn khuyết điểm thì giấu đi, không nói đến”⁽²²⁾. Tức là, theo Người, khen thưởng mà không đúng người, đúng việc, không được quần chúng tôn vinh thì đó là thi đua không thật sự.

Thi đua yêu nước và khen thưởng phải thật sự, hay phải bảo đảm tính “thiết thực”, “tôn trọng sự thực”⁽²³⁾ trong việc đề ra các mục tiêu và phương pháp, nguyên tắc thực hiện; tức là, trong thi đua yêu nước phải tuyệt đối tránh các căn bệnh “thành tích”, như “trọng hình thức”⁽²⁴⁾, “đánh trống bỏ dùi”⁽²⁵⁾, hay chỉ biết “nói mà không làm”, không tạo điều kiện, động lực cho mọi người, đất nước phát triển tiến bộ. Hồ Chí Minh đã quan niệm về thi đua thật sự như sau: “Thi đua là một cách rất tốt, rất thiết thực để làm cho mọi người tiến bộ”⁽²⁶⁾. Trong mối quan hệ giữa hiện tượng thi đua yêu nước và hiện tượng thật hay thật sự, thì hiện tượng yêu nước được coi là mục tiêu, hiện tượng thi đua được coi là phương pháp, còn thật sự được coi là nguyên tắc, tức tính thiết thực, hiệu quả của thi đua. Thi đua mà chỉ đề ra các mục tiêu, kế hoạch sản xuất to tát, nhiều, nhưng lại không có phương pháp dân chủ, sáng tạo, xác định rõ nguyên tắc thực hiện công bằng, hiệu quả, tức không tôn trọng sự thật trong thi đua thì mục tiêu, kế hoạch dù có hay bao nhiêu cũng không thể thực hiện được. Người đã từng nêu rõ: “kế hoạch sản xuất không được định theo cách quan liêu”, không được “chạy trước

sự thật”, nếu không sẽ “gây ra thất vọng cho công cuộc xây dựng”⁽²⁷⁾.

Đặc điểm của sự thật trong thi đua yêu nước là gắn với yếu tố đạo đức, tinh thần trách nhiệm và sự quyết tâm, tức trong thi đua yêu nước thì mỗi người dân phải đem hết nghị lực của mình để thực hiện các mục tiêu đặt ra. Người từng nêu rõ: “Đặc điểm của Thi đua ái quốc là: Đưa tất cả tinh thần và lực lượng của quân và dân Việt Nam để thực hiện ba mục đích: - Diệt giặc đói; - Diệt giặc dốt; - Diệt giặc ngoại xâm”⁽²⁸⁾; rằng: “Để đảm bảo phong trào thi đua thắng lợi về vàng, cần có hai điều: Một là, cán bộ và công nhân phải thấm nhuần đạo đức cách mạng, ý thức trách nhiệm và tinh thần làm chủ tập thể; hai là, kế hoạch 10 phần thì biện pháp 20 phần và quyết tâm 30 phần”⁽²⁹⁾. Theo Hồ Chí Minh, thi đua yêu nước thật sự thì mỗi người phải hiểu rõ được bản chất, tức thực chất (sự thật) của thi đua. Có hiểu rõ bản chất của thi đua mới biết xây dựng mục tiêu thi đua đúng đắn, đề ra phương pháp, nguyên tắc thực hiện dân chủ, hiệu quả. Thi đua không chỉ biểu hiện ở phát động các “phong trào” mang tính nhất thời, bởi vì phong trào là mới chỉ nói đến mục tiêu (hình thức) chứ chưa nói đến phương pháp (nội dung), nguyên tắc (bản chất) thực hiện trong thi đua. Theo Người, nội dung thi đua là các công việc hàng ngày; còn bản chất của thi đua là quá trình lâu dài, làm phát triển các tài năng, sáng kiến, giúp nhau khắc phục các khuyết điểm, thực hiện thắng lợi các nhiệm vụ kháng chiến và kiến quốc. Người từng nhắc nhở rằng: “Tuông lắm rằng phong trào thi đua là một việc khác với những công việc hàng ngày. Thật ra, công việc hàng ngày chính là nền tảng của thi đua... Tuông lắm rằng thi đua chỉ là nhất thời. Thật ra thi đua là phải trường kỳ. Ta phải thi đua để kháng chiến thắng lợi, kiến quốc thành công”⁽³⁰⁾; rằng: “Thi đua không phải là ganh đua giấu nghề”, thi đua “có nghĩa là mọi người phát triển tài năng, sáng kiến của mình, học hỏi điều hay, giúp nhau sửa chữa khuyết điểm để cùng nhau tiến bộ”⁽³¹⁾.

Sự thật của thi đua yêu nước còn thể hiện ở sự đoàn kết chân thật hay “thật thà đoàn kết”⁽³²⁾, ở việc đánh giá hiệu quả phát triển kinh tế, văn hóa xã hội, bình bầu các danh hiệu thi đua cũng phải thật sự, không giả dối; tức là, càng thi đua thì đời sống vật chất, tinh thần của nhân dân ngày càng phải được

nâng cao. Điều đó có nghĩa, thi đua yêu nước là biểu hiện đặc trưng của hoạt động chính trị, thực hiện sự đoàn kết, bởi “chính trị là đoàn kết”⁽³³⁾; và đoàn kết cũng chính là đề thi đua nhằm thực hiện kháng chiến kiến quốc thắng lợi. Đoàn kết toàn dân và thi đua yêu nước là nói đến toàn thể nhân dân - lực lượng bao gồm “bốn giai cấp công, nông, tiểu tư sản, tư sản dân tộc và những phần tử khác yêu nước”⁽³⁴⁾. Tức là thi đua yêu nước không chỉ dành cho những người trong bộ máy nhà nước mà là toàn thể nhân dân kể cả “tư sản dân tộc” (doanh nhân), người cao tuổi, thanh niên, phụ nữ, thiếu niên, nhi đồng. Đối với thiếu nhi, Hồ Chí Minh nói rằng: “Các cháu phải thi đua tùy theo sức khỏe của các cháu làm được việc gì có ích cho kháng chiến thì thi đua làm việc ấy”⁽³⁵⁾. Theo Hồ Chí Minh, trong thi đua yêu nước cần phải bình chọn ra những người có thành tích, danh hiệu thi đua thật sự tiêu biểu, xứng đáng là “tấm gương sống” để cho mọi người học tập trong các hoạt động lao động sản xuất phát triển đất nước, vì nếu không như vậy, thi đua sẽ trở thành căn bệnh hình thức, không thật sự. Người từng viết rằng: “đảng viên “bốn tốt”, chi bộ “bốn tốt” thì phải cho thật tốt, nếu không là tự mình lừa mình”⁽³⁶⁾.

2. Tư tưởng Hồ Chí Minh về thi đua yêu nước thật sự có ý nghĩa, giá trị thực tiễn to lớn đối với sự nghiệp xây dựng chủ nghĩa xã hội, phát triển đất nước trong giai đoạn hiện nay. Thực tế cho thấy, công tác thi đua ở nước ta trong thời kỳ đổi mới và hội nhập vừa qua là có nhiều biểu hiện chưa thật sự hiệu quả. Điều đó được thể hiện ở phương pháp, nguyên tắc tổ chức, hoạt động thi đua còn mang nặng tính hình thức, thiên về chú trọng các tiêu chí, danh hiệu thi đua; đánh giá hiệu quả thi đua chưa thực chất, chưa thiết thực với điều kiện phát triển nền kinh tế thị trường, đáp ứng yêu cầu hội nhập là cần nâng cao năng lực cạnh tranh, nâng suất lao động. Chẳng hạn, danh hiệu thi đua được bình chọn còn nhiều trường hợp chưa thật sự tiêu biểu, thậm chí có trường hợp chưa thật cả về danh hiệu chiến sĩ thi đua, anh hùng lực lượng vũ trang⁽³⁷⁾; hiệu quả sản xuất kinh doanh đạt được chưa cao, thể hiện ở năng suất lao động còn thấp kém so với các nước trong khu vực⁽³⁸⁾; tình trạng lãng phí trong tiêu dùng, khai thác tài nguyên, đầu tư sản xuất kinh

doanh làm thất thoát nhiều tài sản quốc gia, nhất là trong các cơ quan nhà nước⁽³⁹⁾; việc bảo đảm công bằng, bình đẳng xã hội chưa thật sự, tức chưa đáp ứng yêu cầu phát triển đất nước bền vững. Qua hơn ba mươi năm đổi mới, đời sống vật chất của nhân dân tuy có được cải thiện đáng kể, nhưng đời sống tinh thần chưa được nâng cao tương xứng. Đảng đã chỉ rõ thực trạng yếu kém trong xây dựng chủ nghĩa xã hội, phát triển đất nước ở nhiều lĩnh vực khác nhau. Chẳng hạn, trong kinh tế, “tình trạng đầu tư công dân trái, thất thoát, lãng phí chậm được khắc phục”⁽⁴⁰⁾; trong xã hội, “thực hiện tiến bộ và công bằng xã hội còn nhiều hạn chế, khuyết điểm... Việc giải quyết một số vấn đề xã hội chưa hiệu quả”⁽⁴¹⁾; trong văn hóa, “so với những thành quả trên lĩnh vực chính trị, kinh tế, quốc phòng, an ninh, đối ngoại, thành quả trong lĩnh vực văn hóa chưa tương xứng; chưa đủ tầm mức đề tác động có hiệu quả xây dựng con người và môi trường văn hóa lành mạnh. Đạo đức, lối sống có mặt xuống cấp đáng lo ngại. Đời sống văn hóa tinh thần ở nhiều nơi còn nghèo nàn, đơn điệu; khoảng cách hưởng thụ văn hóa giữa miền núi, vùng sâu, vùng xa với đô thị và trong các tầng lớp nhân dân chậm được rút ngắn. Môi trường văn hóa còn tồn tại những biểu hiện thiếu lành mạnh, ngoại lai, trái với thuần phong mỹ tục; tệ nạn xã hội và một số loại tội phạm có chiều hướng gia tăng”⁽⁴²⁾. Những yếu kém này là do tác động của nhiều nguyên nhân, trong đó có công tác tư tưởng, dân vận đã tồn tại nhiều hạn chế, mà đặc biệt là thi đua đã mang nặng tính hình thức, phong trào, chưa thiết thực với cuộc sống thời kỳ đổi mới, hội nhập phát triển nền kinh tế thị trường, xây dựng nhà nước pháp quyền. Đảng đã chỉ ra các nguyên nhân chủ yếu dẫn đến tình hình đó như sau: “Chất lượng và hiệu quả công tác tư tưởng, lý luận chưa cao. Chưa khắc phục có hiệu quả những hạn chế của công tác tư tưởng như thiếu sắc bén, chưa thuyết phục”⁽⁴³⁾; “Việc học tập và làm theo tấm gương đạo đức Hồ Chí Minh chưa đều, chưa đi vào chiều sâu ở nhiều ngành, địa phương, cơ quan, đơn vị; một số nơi thực hiện còn mang tính hình thức”⁽⁴⁴⁾; “Việc xây dựng, nhất là triển khai thực hiện các nghị quyết, chỉ thị của Đảng về công tác dân vận còn chưa kịp thời, kém hiệu quả”⁽⁴⁵⁾.

Từ các phân tích về lý luận, thực tiễn nêu trên cho thấy, cần phải đổi mới công tác thi đua yêu nước hiện nay theo hướng thiết thực và hiệu quả, tức tôn trọng sự thật trong công tác tư tưởng, thông tin truyền thông nói chung, công tác dân vận, tuyên truyền, phát động các phong trào thi đua yêu nước nói riêng. Điều đó có nghĩa là, cần phải bảo đảm tự do, dân chủ trong tranh luận về phát triển khoa học văn hóa, cạnh tranh về phát triển kinh tế - xã hội. Hồ Chí Minh đã từng chỉ rõ vai trò của việc tôn trọng sự thật trong công tác tuyên truyền: “Tuyên truyền, anh em nên chú ý một điều này nữa là bao giờ ta cũng tôn trọng sự thực. Có nói sự thực thì việc tuyên truyền của mình mới có nhiều người nghe”⁽⁴⁶⁾. Thi đua yêu nước thật sự nghĩa là, trong xây dựng, phát triển đất nước cần phải biết dựa trên cơ sở tư duy “*nhìn thẳng vào sự thật, đánh giá đúng sự thật, nói rõ sự thật*”⁽⁴⁷⁾ như Đảng đã chỉ ra vào thời kỳ đầu của công cuộc đổi mới. Tức là, thi đua yêu nước thật sự giai đoạn hiện nay nhằm kiến tạo quốc gia phát triển rất cần phải tôn trọng sự khác biệt về quan điểm, chính kiến trong các tầng lớp nhân dân (giai cấp, dân tộc, tôn giáo) để xây dựng các chính sách đúng đắn, đề ra các phương pháp, nguyên tắc thực hiện dân chủ, trách nhiệm, hiệu quả, hướng tới các mục tiêu chung của chủ nghĩa xã hội là xây dựng một nước “Việt Nam hòa bình, thống nhất, độc lập, dân chủ và giàu mạnh, và góp phần xứng đáng vào sự nghiệp cách mạng thế giới”⁽⁴⁸⁾ như điều mong muốn của Hồ Chí Minh viết trong bản Di chúc. Thực chất, đây cũng chính là mục tiêu thi đua của chủ nghĩa yêu

nước, hay yêu chủ nghĩa xã hội, mà Hiến pháp Việt Nam năm 2013 đã khẳng định: “Thực hiện mục tiêu dân giàu, nước mạnh, dân chủ, công bằng, văn minh, mọi người có cuộc sống ấm no, tự do, hạnh phúc, có điều kiện phát triển toàn diện”⁽⁴⁹⁾./

- (1) (3), (5), (14), (32) Hồ Chí Minh, *Toàn tập*, Nxb. CTQG, H., 1995, T7, tr. 232, 481, 234, 482, 391.
- (2), (10), (23), (46) Hồ Chí Minh, *Sđđ*, T4, tr. 70, 151.
- (4), (8), (48) BCH Trung ương ĐCSVN, *Di chúc của Chủ tịch Hồ Chí Minh*, H., 1989, tr. 43, 48, 50.
- (6) Hồ Chí Minh, *Sđđ*, T10, tr. 74.
- (7), (17), (22), (28), (30), (31), (33), (34) Hồ Chí Minh, *Sđđ*, T5, tr. 700, 648, 586, 659, 659-660, 61.
- (9), (15), (16), (18), (24), (25), (26), (27) Hồ Chí Minh, *Sđđ*, T6, tr. 255, 248, 270, 307, 394, 345, 270, 254.
- (11) C.Mác và Ph.Ăngghen, *Toàn tập*, T12, Nxb. CTQG, H., 1993, tr. 40.
- (12), (19) Hồ Chí Minh, *Sđđ*, T9, tr.242, 190.
- (13), (29) Hồ Chí Minh, *Sđđ*, T11, tr.257, 388.
- (20), (36) Hồ Chí Minh, *Sđđ*, T12, tr.548, 222.
- (21) Hồ Chí Minh, *Sđđ*, T1, tr.263.
- (35) Báo Nhân dân, số 25 ngày 13.9.1951.
- (37) <https://laodong.vn/xa-hoi/vu-ong-ho-xuan-man-bi-de-nghi-tuoc-danh-hieu-anh-hung-llvtnd-nguoi-khieu-nai-tung-bi-doa-giet-171730.blđ>
- (38) <http://vietnamnet.vn/vn/kinh-doanh/dau-tu/nang-suat-lao-dong-viet-nam-thua-xa-cac-duc-417909.html>
- (39) <https://baomoi.com/lang-phi-con-pho-bien-trong-co-quan-nha-nuoc/e/22061746.epi>
- (40), (41), (42), (43), (44), (45) Đảng Cộng sản Việt Nam, *Văn kiện Đại hội đại biểu toàn quốc lần thứ XII*, Nxb. CTQG-ST, 2016, tr. 85, 133, 124-125, 192, 193, 196.
- (47) Đảng Cộng sản Việt Nam, *Văn kiện Đại hội đại biểu toàn quốc lần thứ VI*, Nxb. Sự thật, 1987, tr. 12.
- (49) Điều 3 Hiến pháp Việt Nam năm 2013.

Ho Chi Minh's idea of true patriot emulation, creating national development of Vietnam

Abstract: *When being alive, President Ho Chi Minh paid special attention to the role of "truth" or "being truthful" in the course of revolutionary activities, leading entire people to regain the national independence, undertaking the "national construction" or constructing a developed country of Vietnam. Truth is considered the foundation of Ho Chi Minh's revolutionary purpose, method and principles. Ho Chi Minh's idea of true patriotic emulation is recognized as the most practical, meaningful and valuable way of patriotism in building and development of a sustainable country in the present period, meeting the requirements of the "rich people, strong country, democracy, justice and civilization" in Vietnam.*